

ویژه کارکنان بهداشت و درمان

راهنمای تعدیل مدت جداسازی isolation
بیماران کووید-۱۹ و قرنطینه موارد تماس
نزدیک

مرکز مدیریت بیماریهای واگیر

اسفند ۱۴۰۰

مجموعه دستورالعمل های اداره مراقبت بیماریها

کد:

ICDC

<https://icdc.behdasht.gov.ir>

راهنمای تعدیل مدت جداسازی isolation بیماران کووید-۱۹

❖ موارد خفیف و متوسط کووید-۱۹ :

- مدت جداسازی تا ۵ روز پس از شروع علائم است (بشرط قطع تب (بدون استفاده از داروهای ضد تب) و برطرف شدن سایر علائم بالینی برای حداقل ۲۴ ساعت)
- پس از پایان جداسازی و تا ۱۰ روز پس از بروز علائم، از ماسک با کیفیت بالا (ماسک جراحی یا دو ماسک روی هم یا N95 بدون فیلتر) استفاده نموده و موازین بهداشتی را رعایت کنند.

❖ موارد خفیف و متوسط بیماری که دارای نقص ایمنی می باشند: (بیماران پیوندی، بیماران که داروهای تضعیف کننده سیستم ایمنی یا شیمی درمانی استفاده می کنند، بیمار HIV که شمارش CD4 پایینی دارند و سایر بیماران نقص ایمنی و.....)

- مدت جداسازی تا ۲۰ روز پس از شروع علائم
- به شرط قطع تب (بدون استفاده از داروهای ضد تب) و برطرف شدن سایر علائم بالینی برای حداقل ۲۴ ساعت
- استفاده از ماسک با کیفیت بالا (ماسک جراحی یا دو ماسک روی هم یا N95 بدون فیلتر) و رعایت موازین بهداشتی توصیه می شود.

❖ موارد شدید کووید-۱۹

- به شرط قطع تب و برطرف شدن سایر علائم بالینی برای حداقل ۲۴ ساعت
- حداقل ۱۴ روز بعد از بروز علائم
- بیماران بستری که بر اساس بهبود علائم بالینی ترخیص شده اند، باید تا پایان زمان یاد شده (حداقل تا ۱۴ روز از شروع علائم) در منزل جداسازی را رعایت و از ماسک با کیفیت بالا (جراحی یا N95 بدون فیلتر یا دو ماسک روی هم) استفاده نموده و پروتکل های بهداشتی را رعایت کنند.

❖ جداسازی مواردی که تست PCR آنها مثبت است و بدون علامت (asymptomatic) هستند، نیز ۵ روز است. لازم است تا ۱۰ روز از ماسک با کیفیت بالا استفاده نموده و پروتکل های بهداشتی را رعایت نمایند.

❖ موارد در معرض تماس نیز به مدت ۵ روز قرنطینه می شوند و تا روز دهم پس از تماس، لازم است ماسک با کیفیت بالا استفاده کرده و پروتکل های بهداشتی را رعایت کنند.

❖ در کلیه موارد پیشگفت طبق نظر پزشک معالج مدت جداسازی بر اساس شرایط بیمار، قابل افزایش است.

❖ تعریف مورد خفیف، متوسط و شدید کووید-۱۹ مطابق دستورالعمل مراقبت و درمان کووید-۱۹ ، نسخه یازدهم است.

تعریف مورد خفیف کووید-۱۹

از نظر شدت بیماری این مرحله به عنوان مرحله خفیف در نظر گرفته می شود. علائم خفیف بصورت تب کمتر از ۳۸ درجه، گلودرد یا بدون سرفه های خشک، لرز، سردرد، از دست دادن حس چشایی و بویایی، تهوع، استفراغ، بی اشتها، اسهال، بدن درد، گلودرد، ضعف و خستگی مفرط است. این علائم می تواند در هر فرد متفاوت باشد و بیمار یک یا چندین مورد از علائم را داشته باشد. در این مرحله علائم حیاتی (نبض، فشارخون و تعداد تنفس) پایدار است و سطح اشباع اکسیژن (SpO2) بالای ۹۴٪ می باشد. عموماً فرد نیاز به بستری ندارد. بیمارانی که جزو گروه های پر خطر برای کووید-۱۹ عرضه دار محسوب می شوند، باید با دقت بیشتری پیگیری شوند و در صورت بروز علائم و تشدید بیماری نظیر تنگی نفس باید مراجعه کرده و اقدامات بعدی انجام شود (طبق دستورالعمل نسخه یازدهم)

بیماری متوسط

در این مرحله ممکن است علائم قبلی با شدت بیشتر وجود داشته باشد.

ملاک های ورود به این مرحله عبارت است از:

- ۱- وجود علائم تنفسی (شامل تنگی نفس، احساس درد، فشار در قفسه سینه و ...) با یا بدون تب مساوی یا بیشتر از ۳۸ درجه سانتی گراد
- ۲- سطح اشباع اکسیژن SpO2 بین ۹۰٪ تا ۹۴٪
- ۳- درگیری ریوی کمتر از ۵۰٪

بیماری شدید

در این مرحله نیز عموماً علائم بالینی با شدت بیشتری وجود دارد.

ملاک های ورود به این مرحله عبارتند از:

- ۱- پیشرفت سریع علائم تنفسی به ویژه تشدید تنگی نفس
 - ۲- تاکی پنه (RR بیش از ۳۰)
 - ۳- افزایش درگیری بیش از ۵۰٪ از ریه در سی تی اسکن
 - ۴- SpO2 کمتر از ۹۰، $Pao_2/Fio_2 \leq 300 \text{mmHg}$
- لازم به ذکر است که بروز انواع شدید بیماری در هر زمانی از سیر بیماری ممکن است رخ دهد و بروز آن الزاماً مستلزم طی همه مراحل قبلی نیست.